

Blad Zonder Naam

Uitgave van schaakvereniging EsPion

Catch-'22

Wat mag je verwachten van 2022 ? Moet je dat voorzichtig formuleren omdat we nu eenmaal in lastige tijden zitten, of mag je simpelweg vrijelijk uitspreken wat je van het nieuwe jaar verwacht? Of hoopt?

Ik hoop in ieder geval dat we weer zo snel mogelijk met elkaar op de maandagavonden kunnen gaan schaken. Voluit, zonder al die vervelende beperkingen.

Maar ja, de dagelijkse werkelijkheid zal ons vast nog wel even dwarszitten. Wie de wijze oude man was, weet ik niet. Maar hij heeft het vast en zeker gezegd: geduld is een schone zaak.

Eén ding weet ik al wél zeker, 2022 wordt voor mij het laatste volle jaar van een mooie lange loopbaan. Daar is niks mis mee, want in 2023 volgt het pensioen.

Op de zaak denkt men, hoopt men, dat ik nog jaren van de partij zal zijn. Maar nee, ik bereid al enige tijd jongere medewerkers voor op een mooie toekomst waarin ze het zonder mij moeten doen. Rationeel lukt dat, gevoelsmatig is dat voor alle betrokkenen nog best lastig. Komend jaar wordt dan ook een jaar van verdere transitie.

Velen om mij heen komen met de goede raad mijzelf maar eens voor te bereiden. Op meer hobbyachtige activiteiten. Dus meer met schaken bezig zijn en meer met reizen, bijvoorbeeld. Ik wist het, goede raad is duur.

Wat ik voor 2022 vooral hoop, is geen afscheid te hoeven nemen van naasten, zowel privé als van de vereniging. Onze laatste ledenvergaderingen begonnen steeds met enkele minuten stilte. Van zo'n opening neem ik graag afscheid.

Daarom wens ik u allen een gelukkig, maar bovenal gezond 2022. Tot gauw !

Ric Wieringa

- o - 0 - o -

Is schaken sport?

De belastingdienst weet het beter. Vanaf één januari vallen denksporten voor de fiscus niet langer onder de noemer "sport". Ik meen dat het op één na belangrijkste argument was, dat er tijdens het schaken te weinig wordt bewogen. Maar het belangrijkste argument van de belastingdienst is waarschijnlijk, je raadt het al, geld.

Omdat schaken fiscaal gezien niet langer een sport genoemd wordt, vervalt ook de vrijstelling van 21% Btw die 'echte' sporten wel mogen genieten. Kassa!

Dit exemplaar is bestemd voor:

Iedereen die leerde netjes
het bordje leeg te eten.
Maar dan wel
van de tegenstander.

De contributies die wij aan de KNSB afdragen worden voortaan aangemerkt als inkomsten voor onze koepelorganisatie. Daarover moet de KNSB dus belasting betalen.

Nu kan de KNSB een deel daarvan weer terugvragen. Maar per saldo zal de KNSB ons voor elk volwassen lid op jaarbasis € 5,34 meer in rekening gaan brengen. In de begroting van 2021-2022 is daarmee al rekening gehouden.

Op termijn zou deze ontwikkeling voor onze leden tot een (geringe) contributieverhoging kunnen leiden. Gering, maar toch, het is maar dat je het alvast weet.

Moet EsPion zelf ook Btw afdragen ? Ja, in principe wel. Maar omdat onze eigen omzet lager is dan 20.000 euro, hebben wij met succes een beroep kunnen doen op de KOR, de Kleineondernemersregeling. We hoeven daardoor als EsPion geen Btw te betalen.

Alle kleine beetjes helpen.

Henk Enserink

- o - 0 - o -

Het mooie leven van... (1)

Nieuwjaarsdag, de eerste dag van het pensioen van Henk Enserink. De plannen waren er al. Zo'n 2 à 3 keer per jaar een reisje maken naar een mooie Europese stad. En daar een leuk toernooi spelen. Samen met Roland Wastiaux. Want dat is de tweede pensionado in het bestuur. Vooralsnog zullen die reisjes even moeten wachten. Maar van de zomer misschien ?

Intussen heeft Henk het voor zichzelf wel nodig dat men een beroep op hem doet. Ledigheid en oorkussen. Aangezien zijn werk hem goed beviel, blijft hij dat doen. Maar wel met een meer vrijblijvende tijdsindeling. En dan is er de kerkgemeenschap waarbij de leden zelf de dienst voorbereiden. Zo is er bijvoorbeeld een groep die twee diensten wijdt aan Leven met angst. Henk helpt hen angst te overwinnen.

En dan is er nog Henk de penningmeester. Als je dat nog niet gedaan hebt, wil je dan nú alsjeblieft je contributie van € 96= overmaken naar [NL43 INGB 0006 5284 13](#), ten name van EsPion ? Doen.

Alexandr Pawlovich Gulyayev

Alexandr Pawlovich Gulyayev werd op 18 november 1908 geboren in Sint Petersburg. Hij ontwikkelde zich tot een vooraanstaand kenner en onderzoeker van de fysieke eigenschappen van staal en legeringen.

Een groot deel van zijn successen kwam tot stand tijdens zijn jarenlange werk voor het TsNIIchermet, het Instituut voor kwaliteitsstaal in Moskou. In minstens veertig publicaties wordt hij – ten bewijze van zijn belangrijke bijdrage - als eerste genoemd, gevolgd door bekende wetenschappers als I.V. Chernenko, K.E. Miroshnikova en ook L.S. Bulavina, om er maar enkelen te noemen.

Zijn leerboeken op het gebied van metallurgische en non-metallurgische specialiteiten legden de basis voor de kennis en kunde van vele honderdduizenden ingenieurs, studenten en promovendi.

Alexandr Pawlovich werd bekroond met de Orde van de Rode Banier van de Arbeid en benoemd in de Orde van Verdienste van Technische Wetenschapper van de RSFSR.

Da's allemaal niet mis voor een schaker, vanaf 1934 drager van de titel MS (Meester in de Sport) van de USSR, internationaal jurylid voor schaakcomposities (sinds 1956) en internationaal meester (1973) en sinds 1988 grootmeester voor schaakcomposities.

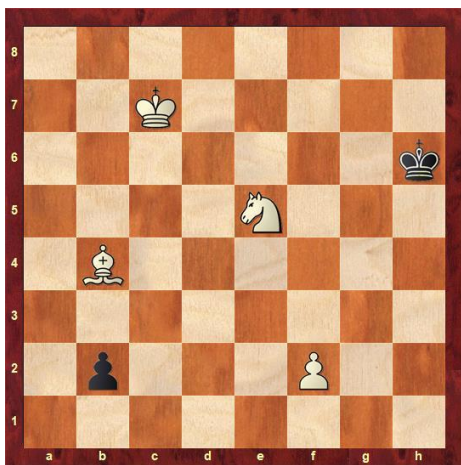
Staal en schaak, je zou zijn naam bij uitstek verwachten in de annalen van "de Hoogovens". Maar nee, hier in het westen gebruikte Alexandr Pawlovich Gulyayev een andere naam: A.P. Grin (niet te verwarren met Aleksandr Grin, de schrijversnaam van Aleksandr Stepanovitsj Grinevski, 1880-1932, schrijver over zee en liefde, auteur van het nog in 1961 verfilmde *De scharlaken zeilen* (Алые паруса)).

Voor Russische schakers, en niet alleen schakers, waren er indertijd een heleboel redenen om hun naam niet te koppelen aan een verblijf in het westen. Russische autoriteiten zouden zomaar, nou ja, dat weten we.

Aan A.P. Grin danken we meer dan 200 prachtige schaakstudies. Wie er een beetje moeite voor wil doen, kan zich via internet blij maken met *A.P. Gulyayev – A.P. Grin Chess Endgame Studies 1926 -1991*.

Op 18 februari 1998 was zijn leven voltooid. Alexeandr Pawlovich rust op de Novodevichy begraafplaats in Moskou.

Ens Eindspelrubriek 4

Vorige keer schotelde Alexeandr Pawlovich Gulyayev ons als A.P. Grin een sprookjesachtige studie uit 1987 voor.

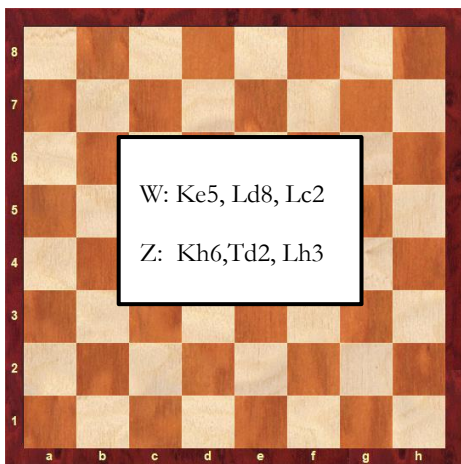
Wit aan zet met twee stukken meer en maakt remise. Het begint met schaak op d2 met de loper.

Ld2† en nu kan het twee kanten op:

A 1...Kh5 2. Lg5! b1D 3. f4! De zwarte koning zit opgesloten en met een dame alleen zet je geen mat.

B 1...Kg7 2. Lg5! b1D 3.f 4!. De koning heeft weliswaar nu wat meer ruimte, maar kan het kwadrant e4-h4-h8-e8 niet verlaten.

De nieuwe opgave laat een materiaalverhouding zien die normaal gesproken tot remise leidt.

Maar help, er staan wel 2 witte lopers in. Hoe maak je toch remise?

Ens

Frank

Nostalgie. Het bekruipt me. Ik betrap me er op dat ik af en toe zomaar zit weg te dromen over de tijd dat we met z'n vieren uit eten konden gaan, om daarna te gaan schaken. Vijftiendertig november dachten we dat het 't begin was van een mooie serie avonden. We zouden de basis leggen in de thuisbasis van Marcel en Eugen. Diemen dus. En ik kreeg Frank tegenover me. Hij opende de kennismaking met enkele niet onaardige grappen over zijn naam Van der Fluit. Daarna opende ik met d4.

Frank pakte het damegambiet pittig aan. Bij mijn achtste zet zag ik hoe hij meteen een pion van mij kon winnen. Frank zag het ook. Hij had het vervolg niet gezien. Schwindel of niet, nu ik er aan terugdenk, overvalt me het verlangen naar het moment dat je triomfantelijk de stukken in het doosje kunt doen. Hoewel, de nazit met Frank was langdurig en buitengewoon.

Hij vertelde over zijn werk bij de gemeente Amsterdam, en over zaken die hij daarover niet zou vertellen. Ik hing aan zijn lippen toen hij over het weer begon, zijn grote hobby. Het zit allemaal anders. Kijk maar naar zijn statistieken op www.frank62weer.com. En naar het Hellmanngetal. Het werd nogal laat, daarom tipte hij slechts aan Nine Star Ki en de Chinese astrologie via de zon-kalender.

Beneden de speelzaal had de Diemense fanfare de opluistering van de avond ingezet. Zo'n avond, daar kan geen film tegenop. De herinnering doet snakken naar meer. Dus niet The End, maar Wordt Vervolgd, want wat in het vat zit verzuurt niet.

Zo kon Frank fluiten naar winst.

1. d4 d5 2. Pf3 e6 3. c4 c5 4. e3 Pc6 5. Pc3 Pe6 6. Ld3 a6 7. 0-0 Le7 8 Te1 dxc4 9. Lxc4 b6 10 ld3 cxd4 11. exd4 Pxd4 12. Pxd4 Dxd4.

En zet 13 ligt voor de hand.

Het mooie leven van... (2)

Wat ik ga doen als ik m'n oude leventje weer kan oppikken? Een beetje tennissen, zegt Jos Hillebrand. Concertgebouw, toneelstukje. Af en toe naar vrienden en kennissen, zomaar zonder actuele aanleiding ergens naar toe te gaan in Nederland. En schaken.

Op vrijdag doe ik dan vrijwilligerswerk in het huis waar ik in mijn werkzame leven werkzaam was. Daar praat ik met bejaarden, doe een kopje koffie. Het is in Amsterdam Noord. Het gekke is, in al die jaren dat ik daar werkte, had ik er niet zo'n oog voor. Maar als ik daar nu zo af en toe rond loop, zie ik de ene leuke plek na de andere.

Voor de rest hoop ik op lange termijn visie. Dat de zaken anders worden geregeld. Want ik heb niet het idee dat er veel verandert. Kun je straks bijvoorbeeld in de lente de lockdown vasthouden? Ik denk, prik 4 en 5 zullen heus wel komen.

- o - 0 - o -

Het mooie leven van... (3)

Vroeger was ik te beroerd om ook maar even een enkel blokje om te gaan. Ik kon ik alleen maar in fietsafstanden denken. Maar we hebben nog nooit zoveel gewandeld als in de laatste twee jaar,

Anloop was er weinig, we misten het menselijk contact. Maar gelukkig konden wij met vakanties nog wel de bergen in.

Mijn atelier was het grootste deel van de tijd gesloten. En een glasoven thuis is nog in dromenland. Het was tijd te gaan wroeten in de eigen digitale wereld, vooral nadat Cor een voorzet had gedaan met www.Delpher.

Mijn zoektocht begon in Rotterdam. Tot aan Napoleon was het redelijk zoeken. Wat een kinderen kregen die moeders vroeger, en wat lieten ze daar vaak het leven bij.

De man van het archief in Rotterdam zei: nu begint je zoektocht in de kerkarchieven. Een katholieke Haan (Haen toen) kon ik direct overslaan want ze waren allemaal gereformeerd. Met het zoeken op het net had ik geluk. Ene heer Haen in West Brabant plakte zomaar een paar eeuwen Haen vast aan de Rotterdamse Hanen. Omdat West Brabant lang onder gezag stond van de Graven van Holland, kan ik mededelen dat ik al 5 eeuwen Hollander ben. Ik moet me toch maar eens gaan verdiepen in de Hollandse opening, dat Schotse gedoe moet maar eens over zijn.

Hoogtepunt van deze en komende tijd: onze zoon die werd geboren toen ik 42 jaar was, verraste deze oude man met twee geweldige kleinkinderen. Na Sophie van nu twee en half, werd op 24 december Teun geboren.

De naam Haan gaat weer een generatie door. Ik voorzie méér fietstochten door de polder, nu met mijn kleinkinderen.

Wat ik mis? Mijn schaakclub met al die schaakborden, tafels, stoelen en al die zwogende clubgenoten. Ik mis jullie. *Peter*

en de hele dag de krant lezen, dat is ook niks. Daar wordt een mens op zich niet vrolijker van. Als ik nou eens een schildpadje doe, dacht ik. Dat is niet lastig in de verzorging. Het beweegt, daar kun je naar kijken. Maar veel aanspraak heb je er niet van. Toevallig lees ik dan zo'n stukje over hondjes. Hé, denk ik dan, Bobbie. Dat beestje van Kuifje. Uit de strip. Als jongen was ik gek op strips, Kwabbernoot, Eric de Noorman, Kuifje. En Bobbie natuurlijk omdat-ie zo menselijk kijken kan, denk je niet? In ieder geval, diezelfde middag nog ben ik in de dierenwinkel. Of ze een Bobbie voor me hebben. Hadden ze niet, wel een schnauzer. Dat woord alleen al. Voor een Bobbie, zeiden ze, kon ik beter naar het asiel gaan. Ik weer op de fiets. En ja hoor, daar zat-ie. Ik zie 'm nog in dat kleine hokkie. Heleboel geblaf om 'm heen. Ik zeg wel hij, maar het is in feite een vrouwtje, ja die zijn aanhankelijk. Nou daar heb ik toch een plezier aan. Van het uitlaten. Het ene

hondje snuffelt aan het andere. En de baasjes snuffelen aan elkaar. "Leuk hondje is dat". "Wat voor ras is het?". "Oh, toch een teefje?" "Die van ons lust van z'n leven geen brokjes?". "Is dat een kleine kees, die van u?" en ik "Nee, geen kleine Kees, een Bobbie." en dan heb je meteen een heleboel aanspraak. Samen met je hondje kom je de hele buurt tegen. Dat was toch zo mooi met die vorige lockdown. 's Avonds verplicht binnen blijven, en plotseling liep iedereen met een covid-hondje om hoog nodig uit te laten. Gezellig hoor. Maar nu, met die kerstavonden en het olieballen happen met vuurwerk zit iedereen knus binnen eigen muren feestelijk te doen en Bobbie en ik lopen hier in 't kale park een beetje in de kou voor Jan Dinges. Wacht maar, zeg ik tegen Bobbie, straks. In dit nieuwe jaar komt er vast weer een nieuwe golf met nieuwe maatregelen, nieuwe kansen. Dan loopt het hier 's avonds heus wel weer vol.

Zwierige dame

Je ziet een partij waarin de Dame overal op het bord opduikt. Dat kan niet goed gaan. De witspeler, Peter Urbanus, bouwde dan ook gestaag aan een goede stelling. Maar met één zet kan alles veranderen. Wederom een aansporing aan de mij gelijken om niet te snel op te geven.

Dit zijn de zetten van Peter en mijzelf die we op 11 november jongstleden – ja, toen konden we dat nog doen – op het bord toeverden.

1. e4 e5 2. f4 Df6 (*1e Dame zet*).

3. Pf3 Dxf4 4. Pc3 Lb4 5. d3 Lxc3† 6. bxc3 Df6 7. d4 Dc6 8. Ld2 Dxe4† 9. Le2 d6 10. 0-0 Pe7 11. Ld3 Dg4 12. De1 Le6 13. dxe5 Dh5 14. exd6 Dc5+ 15. Kh1 Dxd6 16. Pg5 Pd7 17. Lf4 Dc6 18. Le4 Pd5 19. Pxe6 fxe6 20. Dh4 Pd7f6 21. Lg6† Kd7 22. Ld3 Dxc3 22. Ld3 Dxc3 23. *Diagram*.

Hoewel de overmacht voor Wit is vermindert tot +1 (ik noteer maar wat chess.com me meldt) keert bij de volgende zet van Wit het tij. 23. Dg3.

Zwart is hier vele foute voortzettingen rijk en slechts één goede. Gelukkig ligt die voor de hand, zodat ik hem zie.

23. ...Ph5 24. Lb5† c6 25. Dxc3 (daar gaat ze dan toch eindelijk van het bord, moe als ze is) Pxc3 26. Lc4 Pxf4 27. Txf4 Taf8 28. af1 Ke7 29. Vlag

Een klein excuus aan mijn tegenstander. Ik heb deze partij zonder toestemming gepubliceerd. Ik daag hem en ook anderen uit om te tonen hoe ze mij over de knie hebben gelegd, dan wel hebben beschwindeld.

Graag zelfs, elke bijdrage aan dit blad wordt zeer gewaardeerd!

Robbie Es

- o - 0 - o -

Wie, wat en waar

EsPion

Sinds 23 mei 2014. www.espion.nl

Voorzitter:

Ric Wieringa, 0622 – 45 06 20
voorzitter@espion.nl

Secretaris:

Harrie Boom, 020 – 664 91 39
secretaris@espion.nl

Penningmeester:

Henk Enserink, 0633 – 18 78 09
penningmeester@espion.amsterdam
NL43 INGB 0006 5284 13

Bestuurslid externe betrekkingen:

Roland Wastiaux, 020 – 692 43 66
externebetrekkingen@espion.nl

Wedstrijdleider extern:

Henk Enserink, 0633 – 18 78 09
extern@espion.nl

Wedstrijdleider intern:

Harrie Boom, 0618 – 71 38 22

Afmelden tot uiterlijk 18:00 uur
intern@espion.nl

Website

Mick Vaassen, 0629 – 56 63 81
Jaap de Kreek 020 – 646 06 69
webmaster@espion.nl

Redactie

Materiaal (liefst als Word-bestand)
redactie@espion.nl

Overpeinzingen van een clubschaker (vervolg)

Als ik bij de aanvang van een partij schaak de stukken een voor een uit de doos haal, dan valt het me op dat alleen de koningin een kroon draagt. Dat woord kroon is nauw verwant met het begrip Corona, de plaaggeest die ons al bijna twee jaar lang dwars zit. Daarin ligt de kern verscholen van de reden dat we niet in clubverband mogen schaken: de koningin is besmet! Die koningin heeft op het bord de grootste actieradius en spreidt ook de grootste slagkracht ten toon. Voilà, zij is het meest besmettelijk. Wat doen wij daaraan? Ik geef twee opties.

Optie 1:

We komen elke maandagavond gewoon naar de club. De dames gaan in quarantaine (nee, natuurlijk niet Jos, Carin en Martha) en blijven naast het bord toekijken hoe de beide spelers elkaar te lijf gaan. Zelf spelen ze niet mee.

Wordt het spel daardoor minder interessant? Dat hoeft niet. Ik heb genoeg openingen gezien, waarbij de dames op de vierde of vijfde zet werden geruild. Vaak ontstond daarna een boeiende partij. De vraag is alleen: wat doe je met een pion als die een aantal zetten later promoveert? Blijft een coronavrije pion na metamorfose tot een koningin onbesmet? Mijns inziens heeft het RIVM daarop nog geen antwoord. Mag die boer transformeren tot koningin, of moet die dienaar genoegen nemen met bevordering tot toren, paard of looper? En dan: moet onze interne wedstrijdeider daarover van tevoren een beslissing nemen?

Optie 2:

Ook nu verschijnen we weer gewoon in de kantine van de speeltuin. Voordat u de stukken op het bord plaatst, moet u ze echter grondig spoelen met desinfecterende zeep, evenals uw eigen handen. De dames aan de bar kunnen daarbij van dienst zijn.

Voor de zekerheid zouden de (andere) dames nog ten overvloede gehuld kunnen worden in doorzichtig plakband (dan kunt u hen in elk geval nog een beetje uitzicht op de stukken van de tegenpartij).

Het is wel zaak dat iedere speler zijn eigen rolletje plakband meeneemt. Als nu een pion promoveert, kan het spel snel worden voortgezet.

En mochten deze voorzorgsmaatregelen u om wat voor reden (jaja, de mensen zeggen zoveel en je weet maar nooit en de cijfers zeggen ook niet alles en zo) niet bekoren, laat u dan in de omgang met kronen en corona niet weerhouden tot het nemen van dat wat als degelijke voorzorgsmaatregel dient.

Het zou immers wel zo aardig zijn u binnenkort weer te kunnen ontmoeten tijdens een leuk en ontspannend schaakseizoen.

Lieve kinderen,

Deze keer wil ik het eens hebben over de derde prik, die ik iedereen aanbeveel. Zelf heb ik hem vorige week al gehaald, maar dat ging niet zonder problemen. In de eerste plaats kreeg ik een brief van de GGD, dat ik als ruim 80-jarige het eerst aan de beurt was. En als ik een vrouw had die boven de zestig was, kon zij gelijk met mij haar derde prik krijgen.

Dus heb ik meteen voor de woensdag daarop een afspraak gemaakt, met de GGD, bij de RAI. Nu was het probleem dat mijn printer het niet deed. Ik kreeg dus op mijn telefoon een toegangsbewijs, maar kon het niet afdrukken. Ik dacht: "Ze hebben daar mijn BSN, en als ik mijn telefoon laat zien laten ze me wel door."

Dat bleek echter minder makkelijk. Er stond bij de ingang van de GGD een lange jongeman met een spuuglok en enige autoriteit. Hij was belast met het nakijken van de toegangsbewijzen. Ik wees hem op het feit dat mijn printer het niet deed, maar daar had hij niets mee te maken. Ik kon er wel door, maar mijn vrouw mocht niet mee. Vanwege haar leeftijd. Dat ze een afspraak had over 10 minuten zei hem niets. Nu ben ik een welopgevoede oude man, maar ik kan wel heel boos worden. Na een woordelijke krachtmeting zei hij dat hij het met zijn meerderen zou overleggen. Daar wachtte ik niet op. Ik liep met mijn vrouw het GGD-gebouw binnen of er niets gebeurd was.

Bij de ingangsbalie ging alles vlotjes. Ja hoor, we stonden ingeschreven. Doet u uw jas maar uit en ga hier maar even zitten. En een hartelijke dame met een slinke prikker in haar handen had hem al in mijn bovenarm gezet voor ik het wist. En geen pijn hoor, helemaal geen pijn. Ik had nauwelijks tijd om dat tegen mijn vrouw te zeggen. Want zij had de prik ook al gehad voor ze wist dat het gebeuren zou. Binnen enkele minuten waren we al op weg naar de uitgang.

De grootste beproeving van het inenten, is het wachten in de wachttruimte. Daar moesten we een kwartier op een paar gammele plastic stoelen blijven zitten, voor het geval dat we onderuit zouden gaan. Ik heb nog nooit meegemaakt dat iemand onwel werd na een prik, maar het schijnt te gebeuren.

Op de terugweg liepen we weer langs de GGD-ingang. Ik keek nog even of ik de autoritaire jongen zag. Maar die was weg.